

Tistrup og Omegns eksportslagteri

Den 9. august 1928 afholdtes stiftende generalforsamling for Tistrup og omegns Eksportslagteri.

Der var mødt 20 mand op til mødet. De havde alle givet tilsagn om aktietegning.

Love og vedtægter for aktieselskabet blev enstemmigt vedtaget. Til bestyrelsen blev følgende valgt:

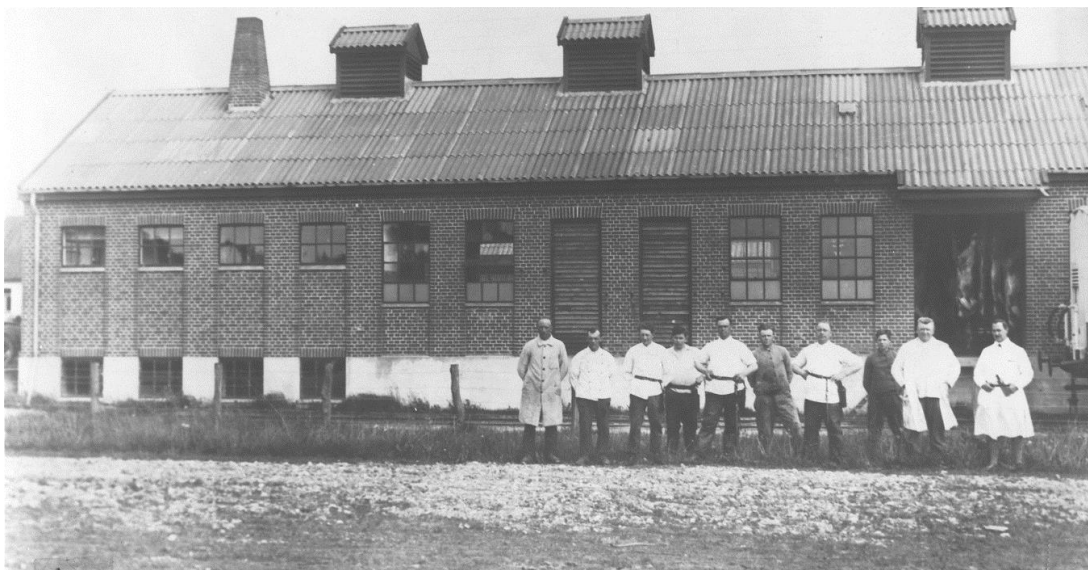
Niels Morten Pedersen, gårdejer, Tistrup.

Hans Martinus Schmidt, gårdejer, Bjerremose.

Niels Jensen Plauborg, gårdejer, Tistrup.

Bertel Bertelsen, gårdejer, Krarup.

Kristen M. Høj Hansen, slagtermester, Tistrup.

Fra venstre

Christian Nielsen, formand, Laurids Lindbjerg, tarmskaber, Ukendt (fra Outrup), Henry Mikkelsen, Gårde, Magdal Lauridsen, Horne, Ukendt, skindmand fra Varde, Marinus Christensen, Tistrup, Plauborg, Tistrup, Høj, slagter, Tistrup, Anthonius, dyrlæge, Tistrup

Det blev vedtaget at gå i gang med at opføre bygninger til et slagteri i overensstemmelse med de tegninger, der forelå, og at erhverve en grund, som var blevet tilbudt af statsbanerne.

Det vedtoges straks at indbetale 8000 kr. af aktiekapitalen svarende til 200 kr. pr. medlem, Desværre er Lokalarkivet ikke i besiddelse af vedtægter og love, men man kan læse et sted i forhandlingsprotokollen, at slagteriets formål var at slagte heste, kreaturer, får og svin under dyrlægekontrol og forhandle kødet på inden- og udenlandske handelspladser.

På et bestyrelsesmøde den 8. januar 1929 blev det vedtaget at begynde slagting lørdag den 12. januar.

Affald, blod, vommer og lunger overdroges til Niels J. Plauborg for 100 kr for et år. Niels J. Plauborg forpligtede sig til at aftage gødningen for et år.

Slagterne skulle forpligte sig til læsse dyrene og rangere jernbanevognene ud på sporet. Slagterne skulle efterlade slagtepladsen i samme gode og rene stand, som da de begyndte.

Der er ingen tal for, hvor meget opførelsen af slagteriet har beløbet sig til, men i 1935 blev der afholdt en licitation over en tilbygning, som lød på 3377 kr.

På bestyrelsesmødet den 29. august 1941 besluttede man at indsende en ansøgning til landbrugsministeriet om tilladelse til at ændre slagtedagene til tirsdag og torsdag fra kl. 14-18 med udlevering af kød onsdag og fredag kl. 8-9. Begrundelsen var, at der var meget få slagtinger, kun ca. 8-12 om ugen. Herefter skulle der ikke være slagtedag til eksport. Dyr, der ville komme til eksport, ville nok kunne slagtes på de kommunale slagtedage, så der ville kun blive 12 timers ugentlig arbejde for opsynsmanden. For slagtinger ud over den anførte tid skulle der betales 6 kr. ekstra.

Opsynsmandens løn blev nedsat fra 2000 kr. til 1000 kr. om året på grund af færre slagtinger.

Den 22. marts 1949 vedtog man at bortforpagte slagteriet for et år til slagtemestrene Christian- og Viggo Høj, bl. a. på disse betingelser, at de skulle overtage slagteriets tildeling for et år for en pris af 1000 kr. De skulle forpligte sig til at drive slagteriet som offentlig slagtehus med åbning 3 dage om ugen. De skulle også forpligte sig til at lade regnskabet udføre af købmand Buch og desuden lade ham forestå udbetalingen af indsendte private dyr for at undgå misforståelser.

I 1950 forlængede man forpagtningsaftalen med Chr. Høj, men nu for en årlig leje af 500 kr. Samme år i 1950 tilrådede Christian Høj at sælge slagteriet. Begrundelsen var, at mange sendte deres svin til andelsslagterierne i stedet for at støtte slagteriet til slagting af dyr til hjemmeforbrug.

Den 2. marts 1951 besluttede man på et bestyrelsesmøde at henstille til generalforsamlingen at sælge slagteriet

Den 30. marts 1951 vedtog man at sætte slagteriet til salg for en pris på 28000 kr.

Den 29. oktober, samme år, blev der afholdt en ekstraordinær generalforsamling, hvor man skulle tage stilling til et tilbud fra tømmerhandler Christian Jensen om at købe slagteriet. Det vedtoges med et meget stort flertal at sælge slagteriet.

I februar 1952 blev det betingede skøde oprettet og underskrevet af tømmerhandler Christian Jensen.

Der blev nedsat et likvidationudvalg til afvikling af slagteriet. Udvalgets arbejde blev afsluttet 9. december 1958.

Slagteriets bygninger lå, hvor de ældste af Primoplasts bygninger nu ligger.